

Franckesche Stiftungen zu Halle

**Ioann. Heinr. Michaelis, SS. Theol. D. Eivsdemqve Et Graec.
Ac OO. Lingg. In Academia Fridericiana Prof. Pvbl. Ord. Et
Seminarii Theol. Directoris, ...**

Michaelis, Johann Heinrich

Halae Magdebvrgicae, MDCCXXXV.

VD18 13058347

Abschnitt

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-202682

§. I.

XII. Prophetæ dicti
minores

Ante &
post capti-
uitatem
missi ad
Israelitas;
Iudæos;
Gentes.

Ordo seu
ætas.

Proprie-
tates

Sacrum hoc volumen, quod B. c. D. nunc explicandum fuscipimus, monumenta complectitur XII. *Prophetarum*: qui, quod minora sunt ipsorum opera, ideoque dudum in vnum librum collecta, *minores* vocari solent; quemadmodum ab initio *Prefationis in Iesaiam* iam monuimus. Nam si cetera spectes, nec sententiarum grauitate, nec maiestate verborum, aut vlla alia re illis concedunt, quos *maiores* vocamus.

§. II. Ex iisdem plerique *ante Assyriacam & Babylonicam captiuitatem* floruerunt. Aetate nimirum Vzziae, Iothami, Ahazi & Hiskiae *Hoseas & Amos* X. tribubus seu regno Israelitico potissimum; Iudæis vero circa idem tempus *Ioel & Michaas* cum *Iesaiâ*, & porro sub Manasse aut Iosia *Habakkuk*, tandemque sub eodem Iosia *Zephania*, prædicarunt. Gentibus vero, & quidem Nineuitis, *Ionas* circa tempora Vzziae, & contra eosdem *Nabum*, *Hiskiae*, vel Manassis ætate; contra Idumæos *Obadias*, & contra Babylonios *Habakkuk*, vaticinati sunt. Post solutam autem Babylonicam captiuitatem reduci populo *Haggæus & Zacharias* octodecim annis post impetratam libertatem, tandem etiam *Malachias*, extremis forte annis Artaxerxis I. seu Longimani (vid. *VITRINGÆ typum doctr. Proph. p. 42.*) prophetarunt. Idque ea temporis serie, quam partim titulus indicat & inscriptio librorum, partim ordo, quo se inuicem in hoc Volumine ab antiquo tempore excipiunt. Quanquam de omnium, *Ioelis* præsertim & *Obadiæ* ætate, res adeo expedita nondum sit, ut *illum* veteres Hebræi sub Ioram filio Iosaphati, & Elisæo *σὺγχρονον*, alii Ieremiæ coæuum vixisse, existiment; *hunc* vero ad Ieremiæ tempora plerique referant; de quibus suo loco dicemus. a)

§. III. Habent vero singuli, ab Hosea vsque ad Malachiam, suas *proprietates*,

a) Aetatis eorum si babeatur ratio, sic digerendi videntur: *Ionas, Ioel, Amos, Hosea, Iesaiâ, Micha, Obadiâ, Nabum, Ieremiâ, Habakkuk, Tsepbania, Daniel, Ezechiel, Haggai, Zacharia, Malachia*; inquit *VITRINGA* in *typo doctr. proph. p. 35.* Quod tamen per omnia nondum probatum putamus.

tates, ut quisque peritus lector cum B. HIERONYMO in *Pref. ad Hoseam* & difficultates Hoseæ. Adminicula: T. III. p. m. 29. facile obseruabit: adeoque crebra lectione ac repetitione opus erit, si quis de stilo ac mente ipsorum solide voluerit iudicare. Atque ut ad eum, qui primus inter hos, ac Esaia, Amosi & Michæ coartaneus est, *Hoseam* nimirum, veniamus, concisus ille admodum est, & quasi per sententias aut ænigmata loquens, ideoque sensibus profundus, & breui allusione ac crebris idiotismis in dictione sua sæpe difficilis. Vnde HIERONYMUS in *Proemio suo ad Pamachium* scribit: *Si in explanationibus omnium Prophetarum sancti Spiritus indigemus aduentu, ut cuius instinctu scripti sunt, illius reuelatione pandantur, quanto magis in explanatione Osæ Prophetæ orandus est Dominus, & cum Petro dicendum: Ediffere nobis parabola istam. Præsertim cum obscuritatem voluminis in fine testetur ipse, qui scripsit: Quis sapiens, & intelliget ista; intelligens, & cognoscet ea?* Bene tamen idem Hieronymus statim addit: *Quod non pro impossibili, sed pro difficili debemus accipere* &c. Conf. not. c. XIV, 10. In obscuris namque lucem præfert penitior regni Israelitici & Iudaici *historia*, politiæ & Ecclesiæ vtriusque status, ac totius *Scripturæ*, ceterorumque Prophetarum illius temporis *concentus*, quem ideo in notis nostris diligenter allegamus. Nec defunt etiam *Interpretes*, qui sensum vaticiniorum indagare & luculentius euoluere studuerunt. Ita, ut Hebræos & veteres taceamus, ex nostratibus, qui Hoseam illustrarunt, in primis sunt LVTHERVS & BRENTIVS, post illos autem TARNOVIVS & SCHMIDIVS, quem & hic præ ceteris confereamus. Brevis & succinctus est B. HENR. VRSINI labor in Hoseam, laude tamen sua non priuandus. Luculentissimum vero & satis diffusum commentarium in Hoseam lingua Anglicana edidit EDVARDVS POCOKIVS Oxonii 1685. in fol. qui tamen rarius apud nos reperitur, nec Latina versione donatus est, ut cum *Commentario eius in Ioel* factum est Lipsiæ 1695. in 4to. Sed neque instituti nostri breuitas permittit, ut plures Interpretum sententias hic fusius exhiberemus. Rerum tamen nexum, quem nonnunquam heic æque, ac in Salomonis Prouerbiis, frustra inuestigare censuit doctissimus IOANNES MARKIVS (vid. *Acta Erudit. Lips.* T. III. suppl. Sect. VII. p. 323. seqq.) vel ex nostra, vel ex aliorum obseruatione indicauimus; nostraque omnia harmonia vel parallelismo Scripturæ confirmauimus.

§. IV. Ceterum *occafio* harum concionum *Hosæ* & reliquis hisce *Occasio*: Prophetis in Israele fuit, quod, cum sub Ierobeamo II. (qui viuentis Vzzia, securitas pluribus adhuc annis regnavit) res Israelitarum iterum maxime florerent Israelitæ diuina misericordia Hof. II, 10. 15. c. IV, 16. c. X, 1. 2 Reg. XIV, 25. &c. rum ex rebus secundis; illi in peccatis sibi blandirentur, Deumque gratiosissimum putarent (cf. Hof.

Hof. II, 18. c. IV, 15. c. V, 4. 5. c. VII, 2. 10.) etfi dudum abiectis diuinis cultibus Hof. IV, 10. quos per Moſen ſeruum ſuum ipsis, ad exercendam fidem in promiſſum ſemen Abrahæ præſcripſerat, noua ſacra inſtituerant impietas in cultu 1 Reg. XII, 28. 32. immo cultus verbo Dei ſeueriſſime prohibitos. cf. Hof. I, 2. c. II, 4. ſeqq. c. IV, 12. 13. 14. 17. c. V, 3. 7. c. VIII, 1. 2. &c. Adeoque quo maioribus Dei beneficiis fruebantur, eo ſubinde deteriores fiebant Hof. I, 10. c. IV, 7. c. XIII, 6. quemadmodum beſtiæ, ſi quando delicatiori pabulo ſaginantur, non tractabilioreſ, ſed ferocioreſ redduntur. vid. Hof. IV, 16. coll. Deut. XXXII, 15. Non ſolum enim, vt maiores ipſorum Exod. XXXII, 1. 4. ex Ierobeami I. inſtituto *Iehouam ſub ſedo vitulorum ſymbolo coli* volebant; ſed etiam ſub impio Rege Ahabo, arrogantis & peſſimæ ipſius vxoris Iezabelis inſtinctu, *Baaliticum cultum* publice & ſolemniter receperunt, 1 Reg. XVI, 30. 31. occiſis, qui nefario inſtituto contradicere audebant. Hinc namque cædes illa Prophetarum & ſeruorum Domini. 1 Reg. XVIII, 4. 13. Hinc lacrimæ ac querulæ voces Eliæ, diuino zelo armati. 1 Reg. XIX, 10. Ac licet poſtea cum familia Ahabi etiam cultus ille Baaliticus per nouum Regem *Iehu* extinctus videretur; tamen quia nec ipſe Deo ſincere adhærebat, ſed propter intereſſe politicum (vt loqui ſolemus) cultum Iehouæ ſub vitulis (rem prorfus deteſtandam Pl. CVI, 19. 20.) retinebat: ideo paullatim alterum illud malum etiam recrudit, & horrendo ſyncrетиſmo cum Iehouah etiam *Baal, Moloch* &c. priuatim ac publice culti fuerunt. Id quod hiſtoria reformationis ab Hiſkia ſuſceptæ, & Prophetarum elenchi paſſim teſtantur. Hinc autem extincto vero Dei cultu & pietate, quæ ex doctrina de pœnitentia & fide in Chriſtum naſci debet, non poterant non ſequi in omni vita improbitas & prorfus corrupti mores.

tam apud
Reges

§. V. *Reges* namque & *Principes* eorum, neglecto Deo & verbo ipſius, Hof. IV, 10. c. VII, 3. non quod ſui erat officiũ, curabant, ſed iniuſtitia & impietate, cædibus innocentum c. I, 4. c. IV, 1. 2. immodicis etiam expilationibus, in ſubditos pauperes varie peccabant. Non conſulebant enim ſaluti ciuium, ſed vt fiſcus ipſorum augeretur, & vt vitam in luxu ipſi tranſigerent. vid. Mich. III, 1. ſeqq. Vt alia vitia hic taceamus, etiam cædes illas, quibus ambitioſe & ſcelerata Ierobeami II. ſucceſſores graſſati ſunt vnus in alterum, tanquam fures & latrones. Hof. VII, 1. 4. -- 7. c. VIII, 4. Nec peſſimus quidem omnium erat vltimus in Iſraele Rex *Hoſeas*, vt diſerte legimus 2 Reg. XVII, 2. attamen tam altas radices egerat ſuperſtitio & animorum obſtinatio in retinendo cultu Dei a Ierobeamo I. corrupto, vt nulla

nulla vera & seria, saltem constans, eius emendatio vnquam fieret; vid. Hof. VIII, 1. 2. 4. 5. 6. licet non tantum a Prophetis Dei, sed tandem etiam ab Hiskia & litteris & nuntiis serio moniti essent. 2 Par. XXX, 1. Quin potius peccata peccatis per ipsa sua sacra cumularunt Hof. IV, 19. c. VIII, 11. donec Deus tandem eos a facie sua reiecit, & regnum per Assyrios euerit 2 Reg. XVII, 6. nunquam illis restituendum. Hof. I, 4. 6.

§. VI. *Sacerdotes* enim, qui verbi & voluntatis diuinæ interpretes & *Sacerdotes* esse debebant, non a Deo vocati, aut probati erant Hebr. V, 4. sed humano arbitrato, & auspiciis impii illius Ierobeami 1 Reg. XII, 31. (cuius damnata semper in Scriptura memoria est; vid. 1 Reg. XIV, 16. c. XV, 26. 30. c. XVI, 26. c. XXII, 53. 2 Reg. III, 3. c. X, 29. &c.) introducti, & a successoribus eius ex carnali prudentia conseruati, ministerio suo itidem non ad Deum aut Christum, animarumque salutem, sed ventrem suum respiciebant Hof. IV, 6. 8. c. VIII, 13. securi interim de statione sua, quod Principum (quorum ambitionibus ipsi inseruiebant,) fauore & potentia suffulti essent Hof. VII, 3. atque in disputationibus de vera religione & Dei cultu superstitionis multitudinis suffragio præualerent; semperque *Iehoua* nomen & cultum (quem minime deseruissent) impietati suæ callide prætexerent Hof. IV, 15. c. V, 2. c. X, 13. c. VIII, 2. cf. not. c. II, 15. 18. 1 Reg. XII, 29. 31. b) Quomodo etiam nec difficile illis erat, & Principes & plebem aduersus veræ pietatis doctores concitare eosque opprimere Hof. VI, 9. si vt hæreticos aut schismaticos, vel etiam vt seditiosos eosdem accusarent, quod iniucundior esset atrocior omnia prædicantium sermo, præsertim quum cuncta ad votum impiorum adhuc respondere viderentur. Vide luculentum eius rei exemplum Am. VII, 10. seqq. & conf. LUTHERI nostri *Præf. in Hoseam*, it. Hof. IV, 4. Namque omni æuo non defuerunt, qui purum Dei verbum pro suspecta doctrina aut hæresi traducerent Hof. V II, 12. Et vt SCHMIDIVS ad Hof. IV, 4. p. 147. obseruat, *adeo idololatrica hypocrisis Israelitarum eos dementauerat, vt iustos se & religiosos existimarent*, nec suam agnoscerent malitiam, sed strenue potius contradicerent, & falsi accusarent redarguentes. Et p. 149. Ita, inquit, tempore Prophetæ Ieremiæ contendebant Iudæi cum Ieremia, quasi recte fecissent, quando adoleuerunt Melech et aliorum Ier. XLIV. Et quid mirum? cum Iudæi cum Phariseis hypocritis ausi sint Christo ipsi contradicere, & su-

b) Volebant namque Ierobeam & consilarii eius Iehouam in vitulis coli, nec religionem corruptam, sed in maiorem commoditatem redactam, ne populus cogeretur cum ingenti molestia Hierosolymam ascendere, vt SCHMIDIVS bene scribit ad Hof. VIII, 4.

suam hypocrisim defendere; itemque postea Apostolis, hodieque veris doctoribus.

quam priuatos.

§. VII. *Priuati* vero homines in hoc præcipue studium incumbabant, vt, quibus possent, artibus ac dolis opes aliquas corraderent, aliorumque incommodo direfcerent. vid. Hof. IV, 2. c. XII, 8. 9. Am. II, 6. seqq. &c. Quid dicemus de inuidia, scortationibus, adulteriis, aliisque vitiis? Hof. IV, 11. 13. 14. Lernam profecto omnium impietatum & scelerum in hoc populo vidisses, vt BRENTIVS scribit in *Præfat. ad hunc librum*. vid. Hof. IV, 1. 2. c. VI, 10. c. VII, 1. Si qua vero calamitas, vt *fames* & annonæ penuria Hof. VII, 14. c. VIII, 7. item horribilis ille *terra motus* Am. I, 1. qui regni concussionem minitabatur, vid. not. 2 Reg. XIV, 29 aut *hostium vis*, diuino iudicio ipsis accideret, non sincere ad Iehouam Deum suum conuerterebantur c. VII, 14-16. vt diximus; sed modo ad *Assyrios*, modo ad *Egyptios* confugiebant Hof. V, 13. c. VII, 11. c. VIII, 9. 13. c. XII, 2. & cum gentibus illis se commiscebant Hof. VII, 8. pietatis vero doctores deridebant Hof. VII, 16. vid. 2 Par. XXX, 10. perfituri aduersus expressum verbum Dei, si de humanis præfidiis sibi prospexissent Hof. V, 14. Id quod frustra esse, non crediderunt prius Hof. VII, 9. quam euentus docuit, non irritas esse Iehouæ conminationes. Hof. VI, 14. c. VII, 12. 13. 16. c. VIII, 3. 8.

Eciam in Iudæis.

§. VIII. Nec multo etiam melius in *Iudæis* se res habebat, vt ex historia temporum Vzzia, Iothami, Ahazi & Hiskia &c. notum est. Etsi namque in statu politico sub *Vzzia* & *Iothamo* res eorum satis constarent, neque Vzzias initio regni sui, nec Iotham, impie aut infelicitè rem sacram tractarent; torpebat tamen in secundis rebus pietatis studium, & sub *Abazo* in apertam idololatriam degenerabat. Cumque DEVS post mortem Ahazi de meliore principe in *Hiskia* Iudæis prospexisset, qui serio diuina curabat, cuius etiam auspiciis emendatio aliqua facta fuit; Principes tamen, Leuitæ quoque & Sacerdotes, item populus, non pari pietatis studio feruebant. Vnde post mortem Hiskia sub degenerare filio ipsius *Manasse* omnia in deterius ruebant ita, vt huic malo deinde nec ipse Manasses, tandem resipiscens, nec optimus, & nulli pietate in Deum secundus Rex *Iosias* mederi potuerit. Quumque hic flebili casu extinctus esset, tandem cum crescente impietate, cui omnia frena *fili eius* laxabant, etiam diuina iudicia, & Hierosolymæ totiusque reipublicæ excidium maturata sunt; quo de vide *Præfat. in Ieremiam* §. 7. & 8.

Scopus prophetarum

§. IX. In tanta igitur Ecclesiæ & reipublicæ vtriusque corruptione, ne non moniti omnes perirent, Deus pro immensa bonitate sua, non vnum, sed

sed plures testes veritatis, & quasi totam cohortem Prophetarum, illo tempore excitauit, qui serio errantes monerent, & in viam reuocarent, vel inexcusabiles saltem redderent præfracte malos; paucis autem piorum reliquias promissa itemidem salute æterna per Christum sub imminentibus iudiciis erigerent, ac in spe & fide confirmarent. Vnde non solum cordate integra regna adgrediuntur hi Dei homines, & libere reprehendunt errores & impietatem Regum & Principum, Sacerdotum & populi, quum maxime omnia florere viderentur; sed etiam bonos ac pios, vt modo diximus, promissionibus de Christo sæpius repetitis mirifice consolantur, vt *Præfat. in Esaiam ac Ieremiam* iam dictum est.

§. X. Ita *Hoseas*, de quo in præsens potissimum agimus, primum duobus typis, mox etiam simplici sermone Israelis turpissimam idololatriam figurat, & ob impletam peccati mensuram excidium instans toti regno, tum Israelis, Hof. I, 4. tum Iudæ c. V, 5. illorumque reiectionem c. I, 9. c. II, 4. præcise denunciat c. V, 6. 9. 12. seqq. Subinde tamen etiam promittit, pereunte impia multitudo futurum, vt reliquæ saluentur, & velut e communi incendio eripiantur, pluscula de Christi æterna diuinitate officio, morte, victoria, beneficiis, c. I, 7. c. II, 20. seqq. c. VI, 1. seqq. gentium vocatione c. II, 1. regno Christi, Israelis & Iudæorum conuersione c. II, 2. 18. 22. 25. c. III, 5. c. VI, 1. c. XI, 10. 11. c. XIV, 3. seqq. stilo ad Esaiæ dictionem felicissimam accedente, vaticinatur. conf. HEIDEGGERI *Enchiridion Biblicum* p. 308.

Argumentum Hoseæ.

§. XI. Septem vero conciones liber illius complectitur, vt communiter fere censent eruditi, duas typicas, & reliquas simplices: I. cap. 1. & 2. libri II. c. 3. III. c. 4. IV. c. 5. 6. 7. V. c. 8. 9. 10. VI. c. 11. VII. c. 12. 13. 14. vid. CALOVII *Biblia Illustr.* GÜRTLERI *Theol. Proph.* p. 106. seqq. aliique. Ita etiam HEIDEGGERVS in *Enchirid.* p. 310. nisi quod hic quintam concionem finit c. 6. & sextam incipit c. 7. SCHMIDIVS autem decem numerat prophetias: I. c. 1. 2. II. c. 3. III. c. 4. IV. c. 5. 6. V. c. 7. VI. c. 8. VII. c. 9. 10. VIII. c. 11. IX. c. 12. 13. & X. c. 14. 2. seqq. Alii totum librum diuidunt in conciones legales a c. 1. 10. & Evangelicas, de amore Dei in Christo Filio suo c. 11. seqq. quod tamen non omnino exclusiue, sed *uax' εἰς ὅσον* & synecdochice intelligendum volunt.

Partes

§. XII. Non vno autem tempore, sed diuerso *Hosea* hæc vaticinia edita esse, cum ex argumento singulorum penitus inspecto, tum ex hoc temporis constet, quod ex LIGHTFOOTI in *Chronol. V. T.* p. 93. aliorumque calculo vaticinandi munus ipse obiit minimum 70. vel secundum HEIDEGGERI

AVM

IVM 60. annos, impletamque forte vidit prædictionum suarum veritatem in populo Israelis captiuo, cum eius regni finis in *Hiskia* (cuius initii *Hoseas* superuixit *Hof. I, 1.*) annum sextum inciderit 2 Reg. XVIII, 10. Quia tamen nec initium prophetici ipsius muneris præcise est definitum, nec etiam finis; ideo incertum est, quod alii putant, *Hoseam* per 90. annos prophetam egisse. vid. *VSINVS* in *Proleg.* &c. Ut etiam quæque huius libri prophetia siue caput, vel capitis pars, ad proprium annum referatur, quo tradita est, adeo fieri non posse fatetur *LIGHTFOOT l. c.* ut ne ad tempus quidem singulorum Regum, quorum c. I, 1. in titulo libri mentio fit, singula certo referri queant. Duo tamen prima capita in ipso concionandi principio sub *Ierobeamo* & *Vzzia* omnino prolata videntur, cum Propheta adhuc iuuenis esset, & de matrimonio cogitaret. conf. c. I, 2. *Ier. XVI, 2.* & *Pref. in Ierem. §. 20.* Tertium quoque & quartum caput *Hoseæ* eodem tempore edita videntur, quia c. IV, 3. mentionem facit *plaga locustarum* atque eorum, de quibus *Ioel* & *Amos* verba fecerunt. Caput autem quintum & sextum *LIGHTFOOTVS* p. 102. non male temporibus *Abazi* edita censet; septimum vero & sequentia ad finem vsque libri circa vltima tempora *Hoseæ*, vltimi Regis Israelitarum, siue sub initium regni *Hiskia*: ut suis locis dicemus. vid. *LIGHTFOOT. p. 105.* & not. 2 Reg. XVII, 4.

Vfus &
auctoritas
diuina.

§. XIII. Pertinent autem eius prophetiæ non ad Israelitas solum, etsi his inprimis prædicauit, sed suo modo ad vtrumque & Israelis & Iudæ regnum, ut vel ex primo capite constat. Immo, quæcunque in eo ac reliquis Prophetis præscripta sunt, ad nostram etiam doctrinam sunt scripta: ut per patientiam & consolationem Scripturarum spem habeamus. Rom. XV, 4. Nec tantum in ipso titulo libri c. I, 1. ut Verbum Dei nobis commendatur, ideoque dudum in canonem diuinum est relatus; sed etiam in N. T. a Christo & Apostolis, tanquam fundamentum fidei, & norma credendorum, sæpius allegatur. Conf. *Matth. II, 15.* cum *Hof. XI, 1.* *Matth. IX, 13.* & c. XII, 7. cum *Hof. VI, 6.* *Luc. XXIII, 30.* & *Apoc. VI, 16.* cum *Hof. X, 8.* *Rom. IX, 25.* *Hof. II, 25.* *Rom. IX, 26.* *Hof. II, 1.* *I Cor. XV, 54.* *Hof. XIII, 14.* *I Petr. II, 10.* *Hof. I, 9.* c. II, 1. 3. 25. add. *Hebr. XIII, 15.* coll. *Hof. XIV, 3.* Hæc præmonuisse, nunc satis sit. *Beatus est, qui legit & audit verba prophetiæ, & qui obseruat, quæ in ea scripta sunt!* *Apoc. I, 3.*

ma
iis
o.
m,
os
us
ur,
ad
n-
so
ur,
I,
m
em
ce-
aa-
em
ue
5.

etfi
re-
nis
v
V,
n-
T.
lo-
X,
m
or.
ld.
a-

